

L
Jm

EGLUITE

APRIL

1991

BALANDIS

EGLOTĖ

APRIL

1991

BALANDIS

TURINYS

- 1 VESTUVĖS, A. Abromaitienė
- 2 SUGRĮŽIMAS, V. Tamulaitis
- 9 KĄ PADARĖ KREGŽDĖ, Liet. pasaka
- 12 KREGŽDĖ, O.M.
- 15 KOKS PROTS?
- 18 JUOZAPAS IR JO BROLIAI, Iš Šv. Rašto
- 22 LIETUVOS PAŠTO ŽENKLAI
- 24 VELYKŲ SALOS PASLAPTIS
- 26 MŪSŲ DARBAI
- 33 PELYČIŲ JUOKAS

PIEŠINIAI

Viršelis ir skyrių vinjetės: Danguolė Stončiūtė Kuolienė

Kitas iliustracijas piešė:

J. Paukštienė — 1	Z. Sodeikienė — 5
A. Sutkuvienė — 2, 26	K. Juzaitytė. — 7
P. Osmolskis — 4, 6, 15	A. Kaupas — 8

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$10.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė.

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) —

VESTUVĖS

Ada Abromaitienė

Kranksi varna: Kva-kva-kva.
Šeimininkė aš gera!
Du žvirbliukai tuoksis ryt,
Vestuves skubu daryt.

Suprašyti jau svečiai,
Gers ir valgys jie gardžiai.
Kai žiogai smuiku užgros,
Šoks visi ligi aušros.

SUGRĮŽIMAS

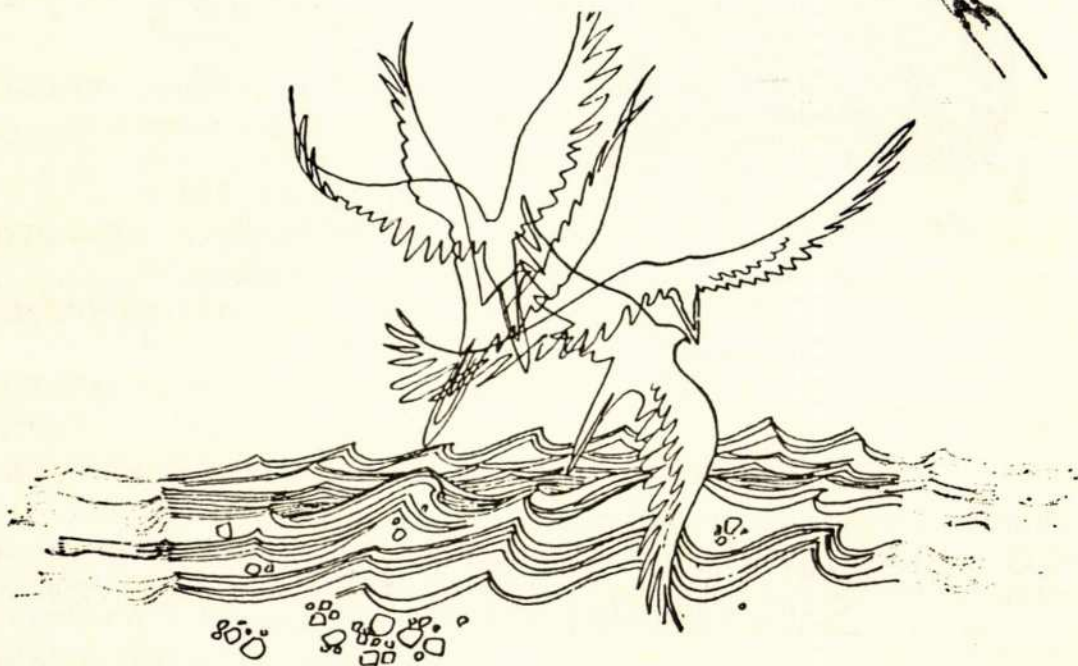
Pagal Vytauto Tamulaičio pasakojimą

Ant jūros kranto tupėjo kregždutė pašautais sparnais. Ji žūrėjo į dangų, kur kilo ir kilo vis nauji paukščių būriai. Jie keliavo į tėviškę, kur budo pavasaris.

Kregždutė lydėjo juos akimis.

— Namo, namo! — girdėjo ji ištiestų sparnų balsą.

— Namo, namo! — verkė, šaukė ir maža kregždutės širdis.

Ji skrido tenai tiktai mintimis. Jis skrido ten, kur varpinės bokšte liko sukrautas lizdelis.

— Kad bent numirti tenai galėčiau! — ilgėjosi maža kregždutė.

Per dangaus aukštybes skrido sakalas. Jo margi sparnai blizgėjo saulėje.

— Sakale, sakale!
— šaukė kregždutė. —
Nusileisk!

Nenoromis leidosi
sakalas žemėn.

— Sakale, — prabilo ji nedrąsiai, — mano sparnai kruvini. O taip noriu sugrįžti namo. Pasigailėk ir pernešk per jūras!

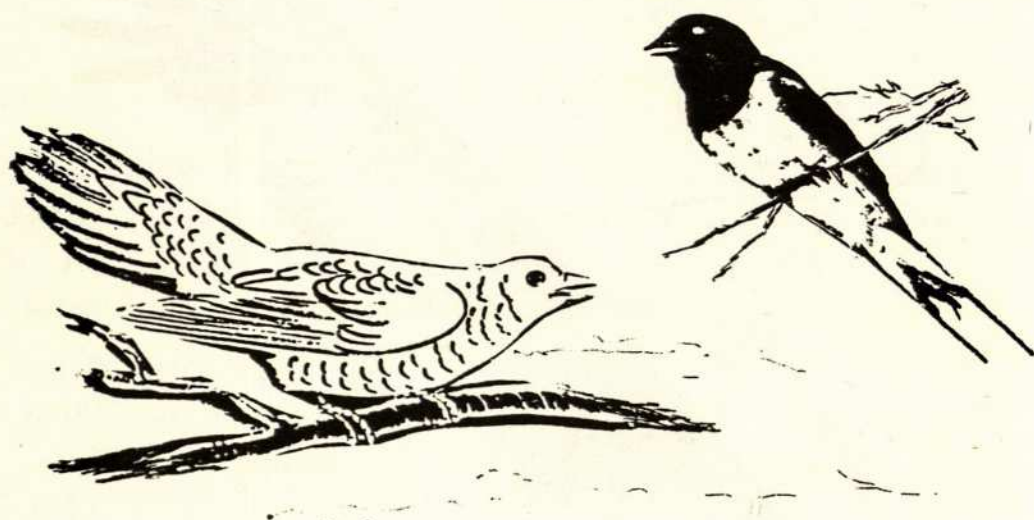
— Ar nežinai, kad man rūpi tik erdvės ir žvaigždynų keliai. Tu nori, kad tave neščiau. Ne sakalui tai!

— Ne sakalui tai, — pakartojo kregždutė ir giliai atsiduso. — Tai pasveikink nuo manęs atgimstančią žemę. Pasakyk, kad negrišiu...

— Matau, tu nori, kad pasiuntiniu būčiau. Tai per daug jau, mažas paukšteli. Man gaila tavęs, bet... Sudiev! — ir ištiesė sakalas galingus sparnus. Greitai išnyko padangių erdvėj.

Pro šalį skrido gegutė.

— Gegute, gegute! — verkė nelaimingas paukštelis. Gegutė išgirdo jos balsą ir suglaudė sparnus.

— Taip noriu sugrįžti ten, kur liko lizdelis... Kur sodai paskendę baltuose žieduose... Bet žiūrėk — pašauti mano sparnai.

— Gražiai, bet per ilgai kalbi, — gegutė atsakė. — Ar tik nenorėsi, kad neščiau tave ant savo sparnų?

Kregždutė tylėjo.

— Tai beprotybė! — sušuko gegutė. — Ar maža mes turime savo vargų!

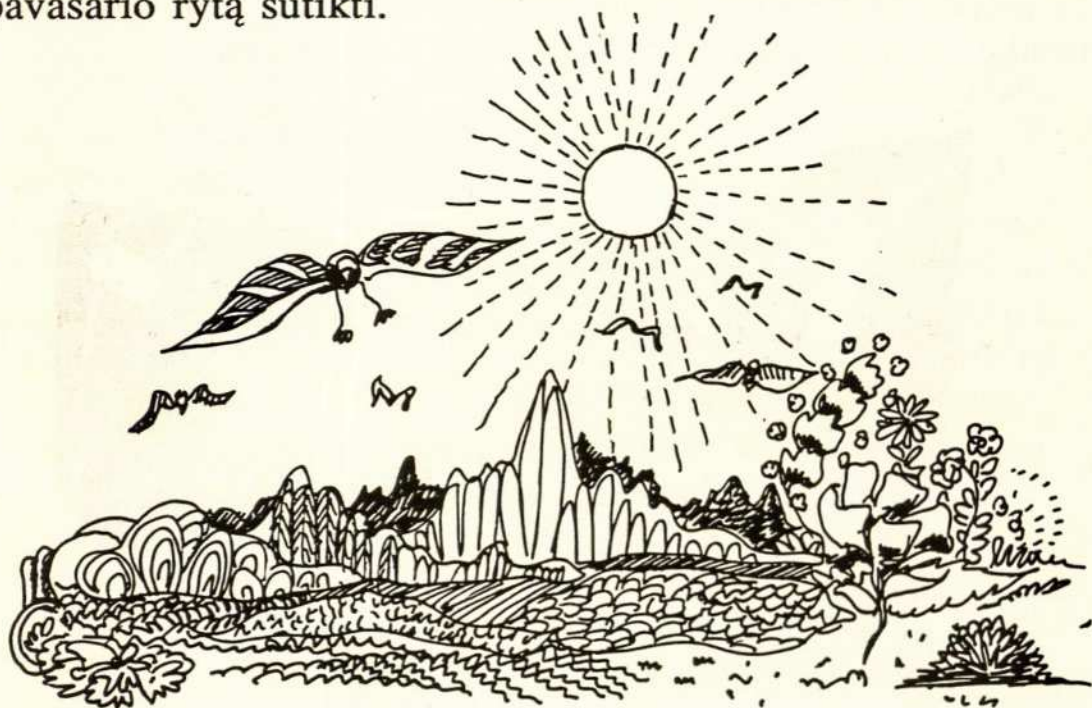
— Tai bent pirmuoju savo "kukū" pasveikink nuo manęs beržynėlį... Pasakyk vyturėliui, kad jo negirdėsiu. Tegu ir tas ažuolas senas manęs nebelaukia ir lizdelio sename varpinės bokšte nesaugo...

— Tu galvoji, kad tavęs tik vienos visi pasiilgo? — ėmė pykti raiboji gegutė. — Ar manai, kad tik tavęs

vienos sugrįžtant ten laukia. Seniai gal jie tave užmiršo...
O aš skubu. Nenorėk pasiekti, kai širdis per silpna. Lik
sveika!

Liko kregždutė viena.

Dienos vis bėgo. Marių krantai ištuštėjo, nutilo. Visi
paukščiai išskrido, kur tėviškės žemė kėlės žydėti ir naują
pavasario rytą sutikti.

Kruvinais savo sparneliais kregždutė plakės į žemę.
“Visi jau sugrįžo”, galvojo kregždutė. “Ir sakalas raižo
padangę, ir gegutė kukuoja”.

Ne, ne visi ten grįžo. Bangos atnešė sakalo kūną ir
metė į krantą. Sudrebėjo išsigandus kregždutė. Šviesios
sakalo akys buvo užgęsę. Išdidi širdis jau nutilus...

Kas pastojų į tėviškę sakalui kelią?

Staiga iš juodų debesų pasirodė ugninė Perkūno
kakta.

— Sustoki, padangių galiūne! — Perkūnas prabilo.

— Kur tu keliauji, nebudamas mano žaibų?

— Aš į gimtąją žemę skrendu, — atsakė sakalas
drąsiai.

— Bet kas tave veda tenai? — sugriaudė Perkūnas.
— Ir ką tu neši jai ant savo sparnų?

— Meilę... — ištarė jis ir staiga susvyravo, atsiminęs mažą kregždutę. Pirmą kart išdidi jo širdis bailiai suvirpėjo.

— Meilę?.. — sviedė žaibą Perkūnas. — Atstūmei tu meilę! O be jos į gimtinę kelių nebėra! ... Ir taręs taip trenkė, kad sakalas krito negyvas į jūrų gelmes.

Gegutės pirmasis “kukū” be atgarsio liko. Kur raiboji gegutė tik skrido, medžiai nuleido šakas.

— Ko pykstat ant savo raibosios gegutės? — ji visų klausinėjo.

Nutupė ji į senelio ažuolo viršūnę, kuris tebesaugojo kregždutės lizdelį.

— Pasakyk, — prašė gegutė, — pasakyk, seneli ažuole, kodėl mano balsas be atgarsio gęsta pušynuos? Ar mane ne ilgesio kelias vedė namo?

— Jau šimtmečius stoviu pražilęs čionai. Daug ką girdėjau, žinau. Atbundanti tėviškės žemė nelaukia sugrižtant bejausmės širdies. Ar tu neatstūmei mažą kregždutę? Ar parnešei motinai žemei jos skausmą?

— Aš grįšiu, grįšiu tuojau ir parnešiu kregždutę... — tarė gegutė.

— Per vėlu. Mylinčiai širdžiai nereikia priminti ir kartoti. O kregždutė, jei nori žinoti, jau pakeliui į gimtinę.

Gegutė neištarė žodžio. Kartodama liūdną “kukū”, nuskrido į tamsų ir didelį mišką.

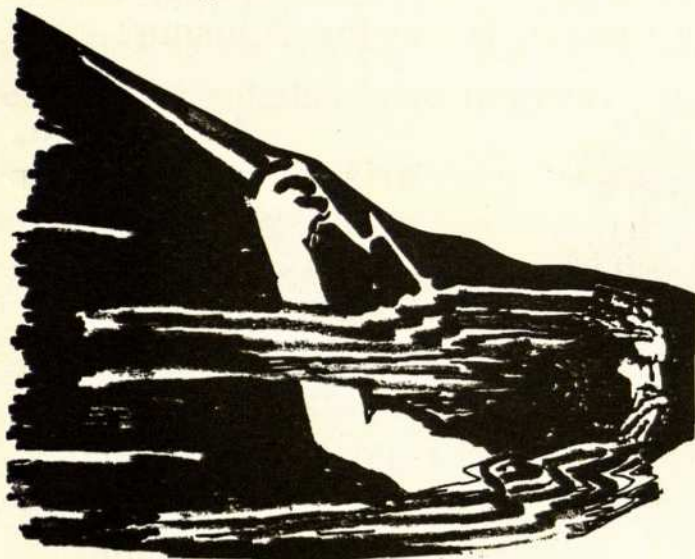
O ten, per užiančią marių platybę skrido nuvargęs, sušilęs laukų vyturėlis. Jis tempė už žydinčios karklo šakelės mažą kregždutę. Jo sparneliai pavargo. O staiga jam kelią pastojė audra.

— Paleiski mane, — kalbėjo kregždutė. — Gelbėkis tu, vyturėli.

— Nesiskirkim pavojuj. Kartu mirti drąsiau, o ir laimė kartu daug saldesnė...

Staiga pasirodė ugninė Perkūno kakta. Aptemęs dangus sudrebėjo nuo balso:

— Sustokit! Kas čia keliauja, nebodamas mano žaibų?

— Čia meilė gimtinėn keliauja, — atsakė jam vyturėlis.

Perkūnas žiūrėjo, rūstus veidas pabalo.

— Nutilkite, vėtros! — sugriaudė galingai. — Prasiskirkite, marios! Nieks neišdrįskite paliesti jų. Čia meilė gimtinėn keliauja juoduoju dangum!

Nutilo audra, prasiskyrė debesys. Vėjai paklusniai juos kėlė, lydėjo ir nešė, kur tėviškė pabudus, apsipylė gražiausiais žiedais grįžtančią meilę sutikti.

KĄ PADARĖ KREGŽDĖ

Lietuvių pasaka

Tai atsitiko Nojaus laikais. Dievas tarė Nojui:

— Bus didelis lietus. Vanduo apsems žemę. Esi geras žmogus ir būsi išgelbėtas, jei darysi, ką sakau.

Dievas Nojui liepė pastatyti laivą. Nojus taip ir padarė.

— Dabar į laivą suvesk savo šeimą ir visų gyvulių po porą. Visi, kurie bus su tavimi laive, liks gyvi.

Velniui nepatiko, kad Dievas nori išgelbėti Noją ir jo šeimą bei gyvulius. Pasivertęs pele, velnias išgraužė skylę laivo dugne.

Žaltys pirmas pamatė, kad vanduo bėga į laivą. Jis užkišo skylę savo uodega.

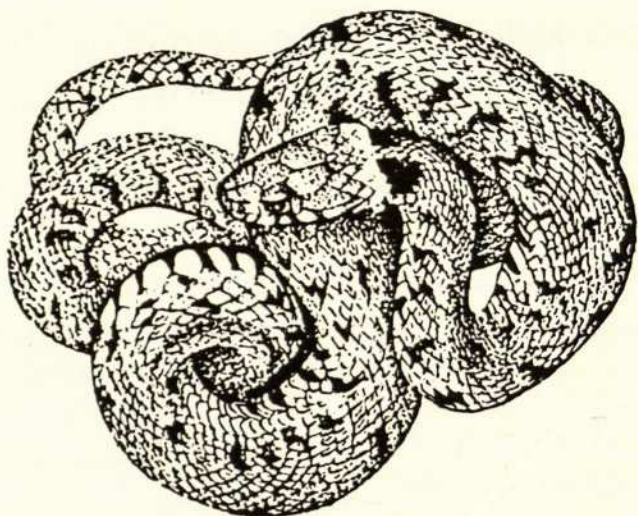
Kai nustojo lyti, vanduo nuseko. Vėjas nusausino žemę. Nojus su savo šeima ir visais gyvuliais išlipo iš laivo.

Dievas žinojo, ką žaltys padarė. Jis pašaukė žaltį ir pasakė:

— Padarei gerą darbą. Duosiu tau maistui tą gyvulį, kurį pasirinksi.

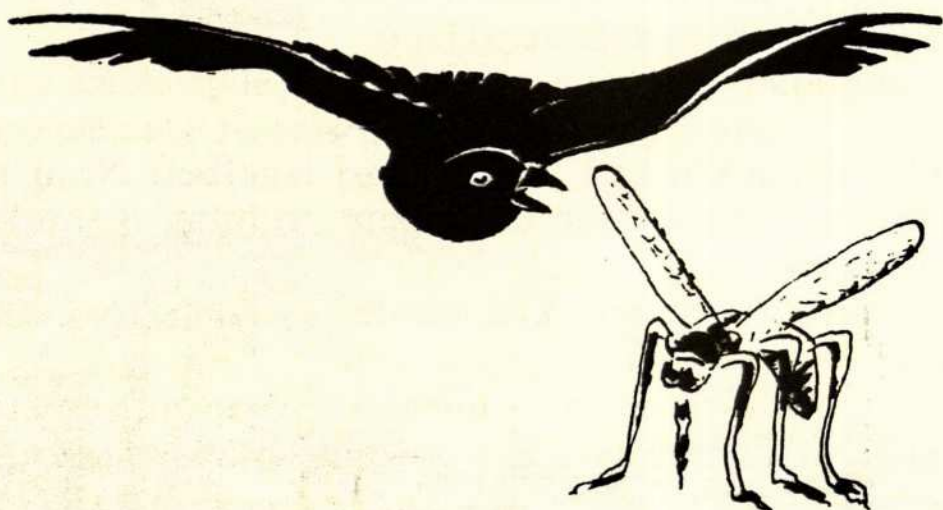
— Duok, Dieve,
man laiko sužinoti,
kurio gyvulio
kraujas
saldžiausias.

Dievas sutiko.
Davė žalčiui
tris dienas. Žaltys
nebuvo greitas,
tađ pasiuntė savo
draugą uodą.

— Sužinok, kurio gyvulio kraujas saldžiausias.
Uodas visur skraidė ir ragavo. Nutarė, kad žmogaus
kraujas saldžiausias. Grįždamas pranešti žalčiui, sutiko
kregždę.

— Kur skubi? — paklausė kregždė.

— Skrendu pasakyti žalčiui, kad žmogaus kraujas saldžiausias, — atsakė uodas.

Kregždė supyko. Ji šoko ant uodo ir ištraukė jam liežuvį. uodas negalėjo kalbėti, tik zyzė.

Kai uodas parskrido, Dievas jo paklausė, kurio gyvulio kraujas saldžiausias. Uodas nieko negalėjo pasakyti. Čia prišoko kregždutė ir tarė:

— Viešpatie Dieve, uodas nori pasakyti, kad saldžiausią kraują turi varlė!

— Gerai, — sutiko Dievas, — jei taip, žalčio maistas bus varlės.

Nuo to laiko žalčiai gauda varles.

Žaltys buvo gudrus. Jis suprato, kad kregždė kažką padarė. Supykęs jis griebė kregždę už uodegos.

Ji pakilo skristi, bet žaltys išpešė kelias plunksnas. Todėl ir dabar kregždės uodegos vidury trūksta plunksnų.

Žmonės kregždutes myli, nes jos daro gerus darbus. Ir kregždutės mėgsta savo lizdelius lipdyti prie žmonių namų.

KREGŽDĖ

O.M.

Amerikoje KREGŽDĖ vadinama SWALLOW.

Lietuvoj KREGŽDĖ yra labai laukiamas pavasario paukštis. Lietuviai sako, kad kregždės pavasarį parneša.

Lietuvos ir Europos kregždės žiemą praleidžia Egipte ar Italijoje, ar kituose šiltuose kraštuose. Jos grįžta į šiaurę, kai jau tikrai šilta.

Šiaurės Amerikos kregždės skrenda į Pietų Ameriką ir ten būna žiemos metu. Pirmos kregždės parlekia į Kapistrano miestelį pietų Kalifornijoje.

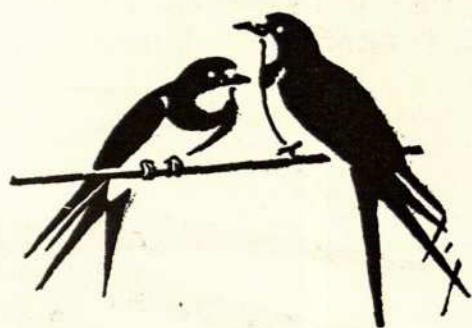
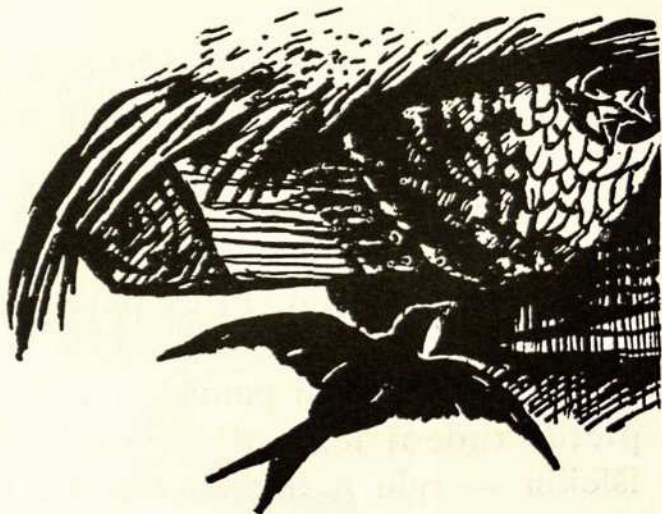
AMERIKOS KREGŽDĖS

Amerikoj yra įvairių kregždžių rūšių. Viena rūšis vadinama “barn swallow”. Kita tai uolų kregždė — “cliff swallow” — kuri gyvena uolose.

Ūkininkų mėgstama kregždė gyvena ūkiuose ar prie namų. Pavasarį ji pasistato lizdą iš žolių ir molio. Tą lizdą ji pritaiso aukštai prie namo ar kito pastato sienos. Kregždės lizdas yra kitoks negu kitų paukščių.

Kregždė padeda bent
tris, o kartais net šešis
kiaušinius. Ant jų tupi,
kol išperi mažus
paukštelius.
Amerikoje kregždė du
kartus vaikus peri.

Kregždės lesa visokius
vabzdžius — muses,
uodus ir kitus.
Jos gali vabalą
pagauti skrisdamos.
Ūkininkams patinka,
kad kregždės naikina
vabalus.

LIETUVOS KREGŽDĖS

Lietuviai nuo seno
mėgsta šį linksmą ir
darbštų paukštelį.

Lietuviai pastebėjo, kad kregždės grįžta į savo senus lizdus. Jei po žiemos jie apgriuvę, juos taiso arba stato naujus.

Lietuviai stebėjo, kaip kregždės skraido. Jos kartais pakyla aukštai, o kartais nusileidžia žemai. Jos daro gražius lankus ore.

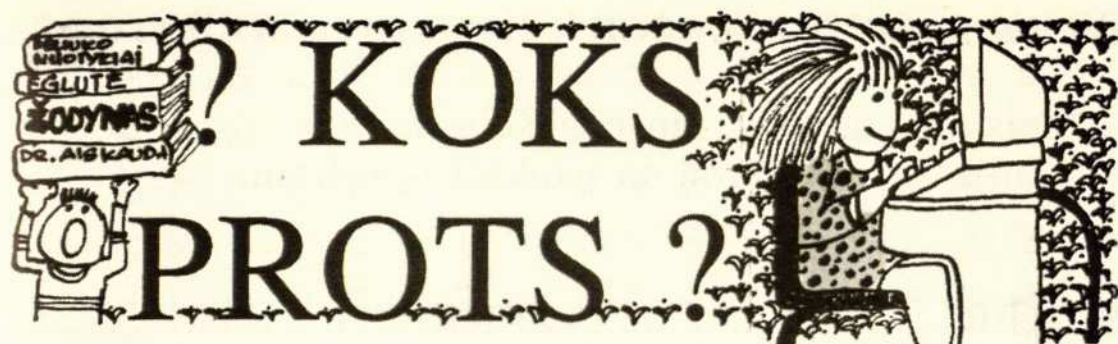
Seniau ūkininkai spėdavo, koks bus oras, pagal kregždžių skridimą. Jeigu jos kyla aukštyn, bus gražus oras. Jeigu žemai skraido, bus lietaus.

Kregždės taip skraido, nes jos gauda vabalus. Kai oras sausas ir šiltas, musės ir uodai lekia aukštai. Ir kregždės iškyla aukštai. Prieš lietų oras yra drėgnas ir sunkus, vabalai žemiau lekia. Ir kregždė tada skraido žemai.

Kregždę retai pamatysi vieną. Jos skraido būriais. Ir į pietus rudenį lekia dideliais būriais. Kai visos kregždės išlekia — tylu ir liūdna. Kai jos vėl parlekia — linksma ir smagu.

Amerikos ir Lietuvos kregždės yra gana panašios. Nesunku jas atskirti nuo kitų paukščių. Kregždės uodega yra ilga ir perskelta į dvi dalis. Viršutinės plunksnos tamsios, o apačioj — šviesios, kartais rausvos.

I. KIEK SVERIA?

Peteliškės + žiogo svoris = 3 uogos
 Žiogo svoris = 2 Dievo karvytės
 1 Dievo karvytė = 1 uoga
 1 uoga = 1 sėkla

Kiek sėklų sudaro peteliškės svorį?

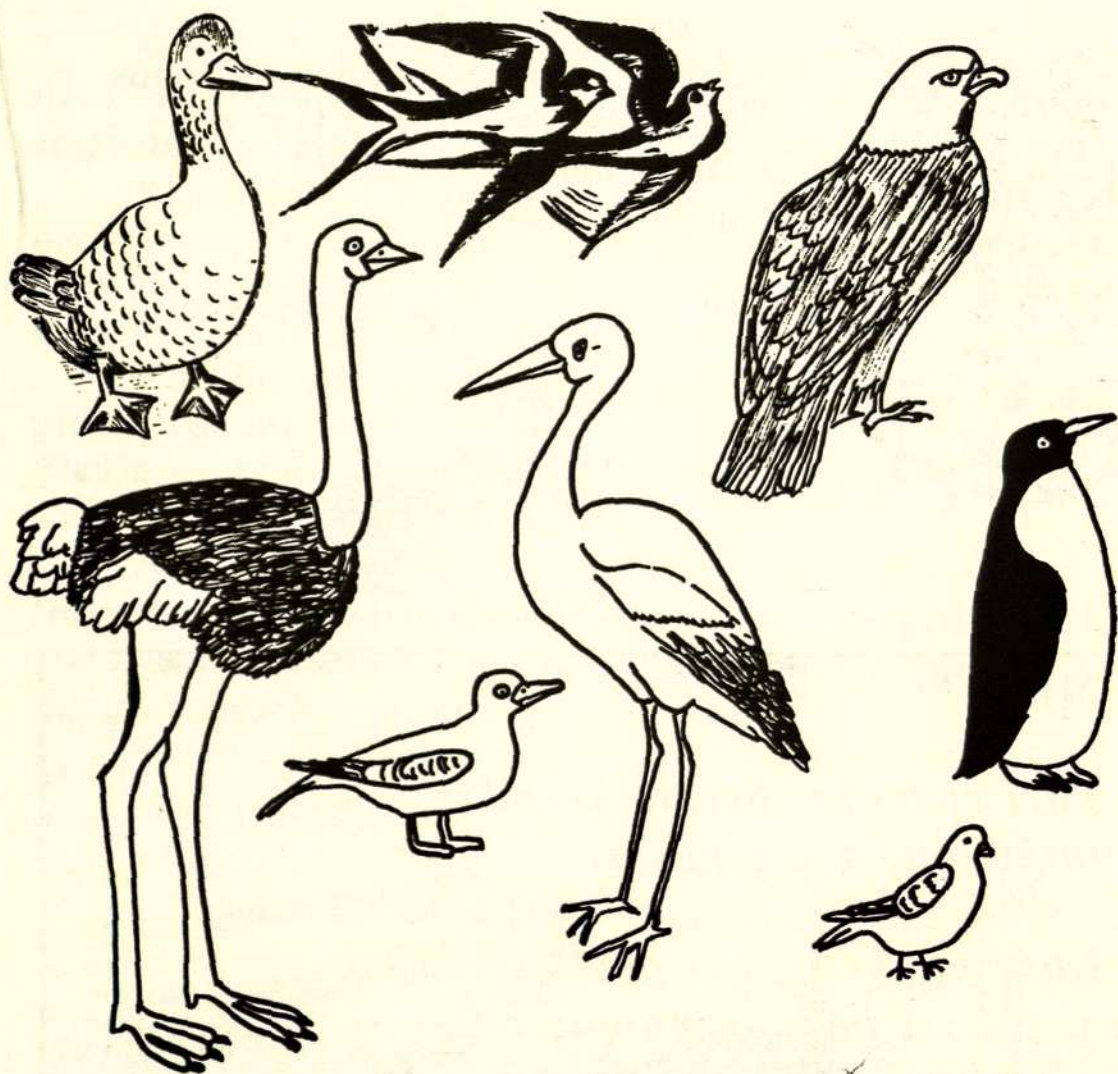
II. MİSLĖS

1. Turi sparnus, bet neskrenda;
 Neturi kojų, bet nepavysi
2. Būtų paukštis, bet plaukuotas;
 būtų žvėris, bet sparnuotas...
3. Už žmogų didesnis, už plunksną lengvesnis.

III. AR PAŽISTI PAUKŠČIUS ?

Teisingai surašyk šių paukščių vardus.
Linija sujunk vardą su paukščio piešiniu.

SIELER.....	ŽĖRKESG.....
RĖVUŽAD	DARANGS
TIRSUTS	VINGANSIP

ŽODYSŪKIS (paruošė Rimas Radzevičius, Maironio mokykla)

E Z B L K J Ū R A T B C P U Š Y S
 R G M S Č N G I D N A Y R B D F G
 Ž O L Ė P E E Ū V Ž D R Č Ĳ F Ė J
 K M S Ė U M L R T R O Ž Ė S B Z Ž
 R L Ū N S U T A I G A B K M E A N
 Ė D A V I N O T A S M I N E R U R
 V I L I J A T A Š E G E L A Ž I Ū
 Ė G R I S S L I E P O S N G A U T
 N A U J E V I R Š T B A L T I J A
 S L E N T T A L U T E B R E I D S
 L A G R U M U A P I D J A N T R A
 K R U V L A I V Ė P E R S K A S N
 L T O L P Ė L D A D E B E S Y S E
 E R B G Ė L Ė R I M A S T B R O L
 V R A K E T A P E L Ė D U K U S A
 A M S T A Ž U O L A S D R O L L P
 S R Ū P I N T I S Ž A R N E U P Ė

S
U
R
A
S
K

1. ąžuolas
2. Baltija
3. beržai
4. debesys
5. drebulė
6. Dubysa

7. eglės
8. guobas
9. jūra
10. klevas
11. laisva
12. liepos

13. Lietuva
14. Nemunas
15. Neris
16. pušys
17. rožės
18. rūta

19. saulė
20. Šešupė
21. tulpė
22. Vilija
23. upė
24. žolė

S
U
R
A
S
K

KOVO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- II. 1. žolė, 2. lapas, 3. medis, 4. tulpė, 4. kiškis, 6. kovas.
- II. 1. Moka giesmę atmintinai. 2. Gilu, kojos dugno nesiekia. 3. Kada antra koja pavargsta.
- III. A. 1. vikšras, 2. voras, 3. bitė, 4. taškas, 5. peteliškė, 6. svirplys, 6. skurzdėlė. B. 1. karvė, 1. katė, 2. vilkas, 3. lapė, 4. pelė.
- IV. 1. liko, 2. mano, 3. rado, 4. valo, 5. balas, 6. serga, 7. garai, 8. galas, 9. lekiu, 10. garsas.

DIEVO DRAUGAI

JUOZAPAS IR JO BROLIAI

pasakojimas iš šv. Rašto

Abraomo sūnus Izaokas turėjo sūnų, kurio vardas buvo Jokūbas. Jokūbas užaugęs vedė ir susilaukė dvylika sūnų. Iš jų visų jis labiausiai mylėjo Juozapą.

Juozapui tėvas davė gražų, spalvingą rūbą. Jo broliai buvo pilni pavydo. Jiems nepatiko ir tai, kad Juozapas sapnavo keistus sapnus.

Kartą tėvas siuntė Juozapą pas brolius, kurie ganė gyvulius tolimose ganyklose. Pamatę ateinantį Juozapą, broliai pyko.

— Štai ateina sapnuotojas! Užmuškim jį, — tarė vienas.

— Ne, — pasakė vyresnis brolis, — negalim taip daryti. Įmeskim jį į šulinį... Jis galvojo slapta ištraukti Juozapą ir atiduoti tėvui.

Įmetę Juozapą į šulinį, broliai atsisėdo valgyti. Tuo metu praėjo karavanas. Broliai nutarė Juozapą parduoti pirkliams. Taip Juozpas su karavanu nukeliavo į Egiptą.

Egiptą valdė faraonas. Vieną naktį jis sapnavo keistą sapną ir norėjo žinoti, ką tai reiškia. Sužinojo jis, kad Juozapas aiškina sapnus. Faraonas liepė jį pašaukti.

— Išaiškink mano sapną, — įsakė valdovas.

— Sapnas reiškia, kad šioje šalyje bus 7 metai gero derliaus. Paskui bus 7 blogi metai.

Faraonas tikėjo Juozapo žodžiais. Jis pavedė Juozapui paruošti sandėlius. Į sandėlius supylė daug javų. Kai atėjo blogi metai ir niekas neaugo, sandėliai buvo pilni grūdų. Žmonės turėjo ką valgyti.

Faraonas davė Juozapui aukštą vietą Egipto karalystėje. Visiėjo pas Juozapą grūdų pirkti.

Į Egiptą atkelia-
vo ir Juozapo broliai,
ieškodami maisto. Jų
šalyje buvo badas.

— Iš kur esate?

— paklausė Juozapas.

— Atvykome iš
toli. Esame dvylika
brolių, bet jauniausias
liko namuose su mū-
sų senu tėvu.

Juozapas supra-
to, kad tai yra jo bro-
liai, bet jis nudavė, kad jų nepažįsta.

— Gal meluojate, — tarė Juozapas. — Vienas jūsų
turi čia likti, kol atvesite ir jauniausią savo brolių. Neškitės

grūdų, kiek reikia. —
Juozapas labai norėjo
pamatyti jauniausią sa-
vo brolių Benjaminą.

BroLIAI grįžo namo
ir viską papasakojo sa-
vo tėvui Jokūbui. Tėvas
skaudančia širdimi iš-
leido Benjaminą. Bro-
liai vėl nuėjo pas Juo-
zapą.

Pamatęs visus sa-
vo brolius, Juozapas su-
sijaudino.

— Aš esu jūsų
brolis Juozapas, — pa-
sakė jis.

Broliai išsigando, bet Juozapas juos ramino.

— Nebijokite. Nors jūs mane atidavėt pirkliams ir taip aš atkeliavau į Egipto žemę, Dievas to norėjo. Aš nepykstu. Dievas mane čia atsiuntė, kad galėčiau jums padėti. Matote, kad čia yra maisto. Atveskite čia ir mano tėvą ir visi galite čia gyventi.

Faraonas leido
Juozapo šeimai
apsigyventi
Egipte. Taip
Jokūbas ir visi
Juozapo broliai
atvyko
gyventi Egipto
žemėje. Juozapas
dar pamatė savo
seną tėvą. Abu
labai džiaugėsi.

Juozapo gyvenimas mums primena Kristų. Kaip Juozapas, Kristus buvo parduotas priešams, kurie norėjo jį nužudyti. Savo mirtimi jis mus visus išgelbėjo ir sugrąžino į Dievo Tėvo namus. Kaip Juozapas atleido savo brolius, Kristus atleido mums ir mus vadina savo broliais ir seserimis. Visi esame vieno Tėvo vaikai. Kristus mus maitina dangišku maistu — savo Kūnu ir Krauju.

LIETUVOS PAŠTO ŽENKLAI

Po 50 metų pasirodė pirmas lietuviškas pašto ženklas. Jis išėjo 1990 metais.

Dailininkės V. Skabeikienės piešinys vaizduoja atgimstančią Lietuvą — angelą su sparnais. Fone yra Lietuvos žemėlapis, o priekyje — lietuviška koplytėlė.

Šie ženklais buvo išspausdinti ant vokų. Tokių vokų išleista 1 milijonas. Jie buvo greitai išpirkti. Jų norėjo gauti ne tik lietuviai, bet ir žmonės kituose kraštuose.

Buvo konkursas sukurti daugiau lietuviškų pašto ženklų. Dalyvavo daug Lietuvos dailininkų. Sukurta 10 naujų pašto ženklų. Bandė juos išspausdinti Kaune, Spindulio spaustuvėje. Buvo sunku, nes ta spaustuvė neturi priemonių spausdinti lipinamus pašto ženklus.

Laiškus su lietuviškais pašto ženklais galima siųsti ne tik Lietuvoje, bet ir į Latviją bei Estiją. Jie buvo siunčiami ir į kitus kraštus užsienyje. Kol kas nė vienas kraštas negrąžino laiškų su lietuviškais ženklais.

Filatelistai yra žmonės, kurie renka pašto ženklus. Jie labai mėgsta retus ir įdomius ženklus. Po kiek laiko, tokie ženklai būna labai brangūs.

1938 metais Lietuvoje buvo išleistas ypatingas pašto ženklas. Piešinys rodė dr. Joną Basanavičių (vidury) ir kitus Lietuvos Tarybos narius su Lietuvos nepriklausomybės aktu 1918 metais. 1938 m. buvo 20 metų sukaktis nuo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo.

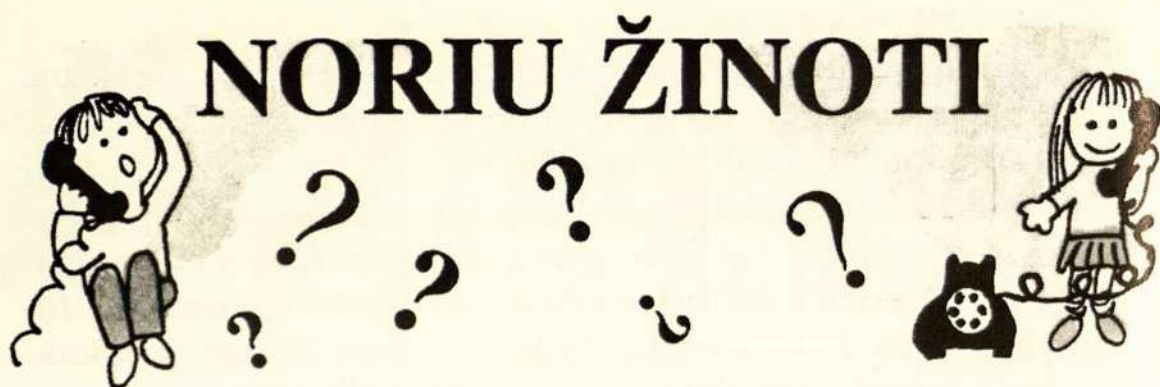
Lenkijoje buvo išspausdinti nauji pašto ženklai. Kai juos vežė į Lietuvą, jie sovietų buvo sulaikyti. Lietuviai dar jų laukia.

Pirmi lipinami pašto ženklai pasirodė 1840 metais Anglijoje. Prieš tai žmonės tik sumokėdavo pinigus pašte.

Pirmasis pašto ženklas turėjo Anglijos karalienės Viktorijos atvaizdą. Jų buvo išspaudinta 68 milijonai. Žmonėms labai patiko lipinami pašto ženklai.

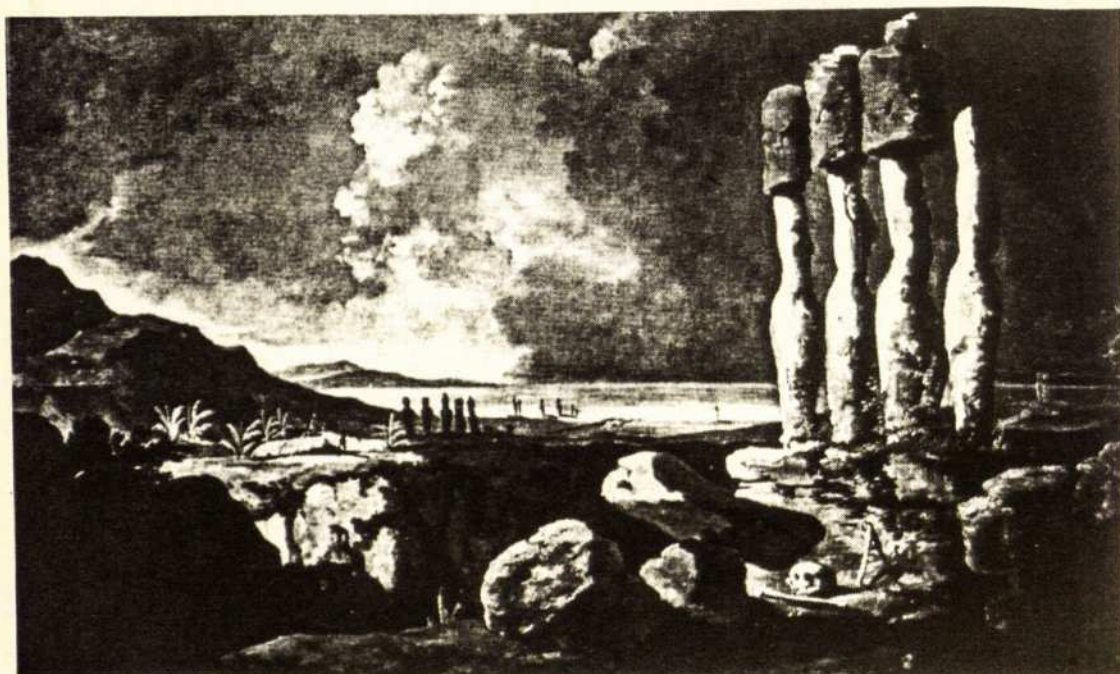
1847 metais Amerika išleido savo pašto ženklus. Penkų centų ženklas turėjo Benjamino Franklino portretą, o dešimt centų ženklas — George Washingtono.

1870 metais virš 30 pasaulio kraštų spausdino savo pašto ženklus. Lietuva tuo metu savo ženklų neturėjo, nes ji buvo rusų caro valdžioje. Pirmi lietuviški pašto ženklai išėjo, kai Lietuva tapo nepriklausoma 1918 metais.

VELYKŲ SALOS PASLAPTIS

Velykų sekmadienio rytas 1722 metais. Olandų laivas pamaži plaukia Pacifiko ramiais vandenimis. Jūreiviai nuobodžiauja. Jau tiek laiko diena iš dienos temato vandenį ir dangų. Bet kaip jie visi nustemba, kai horizonte pamato salą.

O dar labiau jie nustemba išlipę į krantą. Sala nedidelė, 13 mylių ilgio ir 7 mylių pločio. Visur apaugus augšta žole, bet nė vieno medžio. Įdomiausia tai, kad po visą salą išmėtytos didelės akmenų stovylos. Tai iš didelių akmenų gabalų iškaltos galvos. Visos stovylos panašios: ilgi veidai ir labai, labai ilgos ausys. Kai kurios iš tų stovyklų sveria apie 50 tonų, o augščio kaip trijų augštų namas.

Jūrininkai rado ir akmens skaldyklą — vietą, kurioj tie dideli akmens gabalai buvo iškalti. Čia taip pat rado daug pradėtų stovylių, bet visos nebaigtos — lyg darbininkai turėjo greit mesti darbą ir palikti.

Jūrininkams, o tai pat ir mokslininkams, kurie tai tyrinėjo, kilo daug klausimų. Kodėl tų stovylių darbininkai nepabaigė? Kaip tokius sunkius akmens gabalus taip toli nugabeno, neturėdami jokių mašinų? Juk kai kurios stovylos yra pastatytos 10 mylių nuo tos vietos, kurioje buvo padarytos. Kas tas stovyklas iškalė? Kodėl? Ką jos reiškia? Ir kam jų tiek daug? Viso jų rasta apie 555.

Žmonės, kurie toj saloj gyvena į tuos klausimus negali atsakyti. Mokslininkai jau du šimtus metų bando tuos atsakymus surasti. Kai tą salą atrado olandų laivas, joje gyveno apie du tūkstančiai žmonių. Vėliau daugelis jų žuvo tarpusavio karuose, o kitus išvežė parduoti kaip vergus. Dabar Velykų saloje gyvena tik apie 250 žmonių.

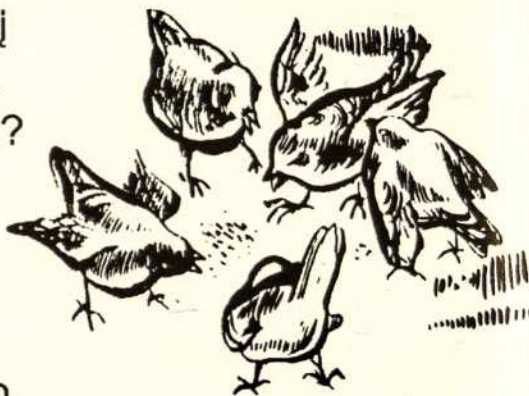

Ši sala yra viena iš pačių vienišiausių, nes artimiausi kaimynai gyvena už tūkstančio mylių. Ją retkarčiais dar aplanko mokslininkai, tikėdamiesi kaip nors išspręsti “Velykų salos paslaptį” — sužinoti kokie žmonės čia seniau gyveno, ką jie dirbo ir kaip gyveno

PUTPELIUKAI

Bėga, bėga putpeliukai
Mažučiukai paukšтелиukai.
Kur jūs bėgat, putpeliukai,
Kur jūs riedat per takelį
Mažulėliai kamuoliukai,
Pilko pūko gurvuoliukai?
Jūs nebėkit, nebijokit,
Per takelį neriedėkit.
Mes negaudysime jūsų
Ir mes jūsų nesivysim
Ir jums nieko nedarysim,
Tik gražiai į jus žiūrėsime,
Kaip jūs takeliu riedėsit
Ir po sparnelių skubėsit.

*Marius, 8 m.
Vilnius, Lietuva*

PAVASARIO VAIKAI

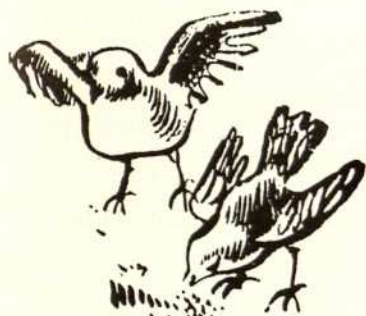
Pavasaris jau netoli,
Aiškiai šviečia saulė,
Gėlės pradeda žydėti,
Žolė atsigauna.

Ir išlindo gyvuliai,
Ir sugrįžo paukščiai,
Ir eina linksmi vaikai
Į lietuvišką mokyklą.

Ten jie smagiai mokosi
Apie Lietuvą tėvynę,
Aiškiai skamba jų balsai:
“Vytis — ženklas mūsų tėvynės”.

Onutė Utz

K. Donelaičio lit. mokykla

*Meno darbai —
Kuršėnų vaikų namų
auklėtiniai Lietuvoje*

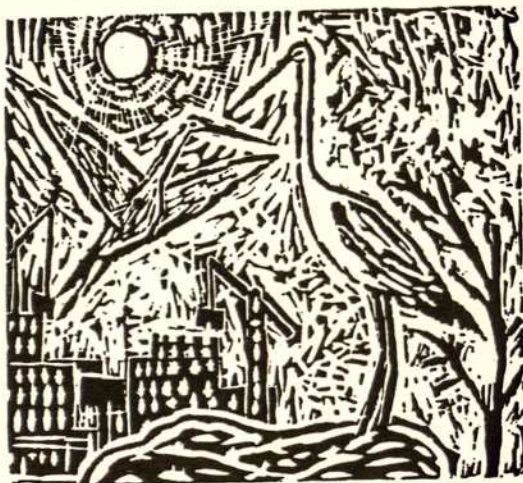
PAVASARIS

Sniegas tirpsta,
Gėlės dygsta,
Paukščiai čiulba medžiuose,
Upeliai čiurlena.

Saulė šviečia šiltai,
Medžiai puošiasi žaliai,
Pievos pilnos gėlių žiedų,
Pavasaris jau atėjo.

Lidija Dutton

Maironio lit. mokykla Lemonte

MŪSŲ LAIŠKAI DIEVUI

Ar kada bandei parašyti laišką Dievui?
Toronto Maironio mokyklos mokiniai bandė.

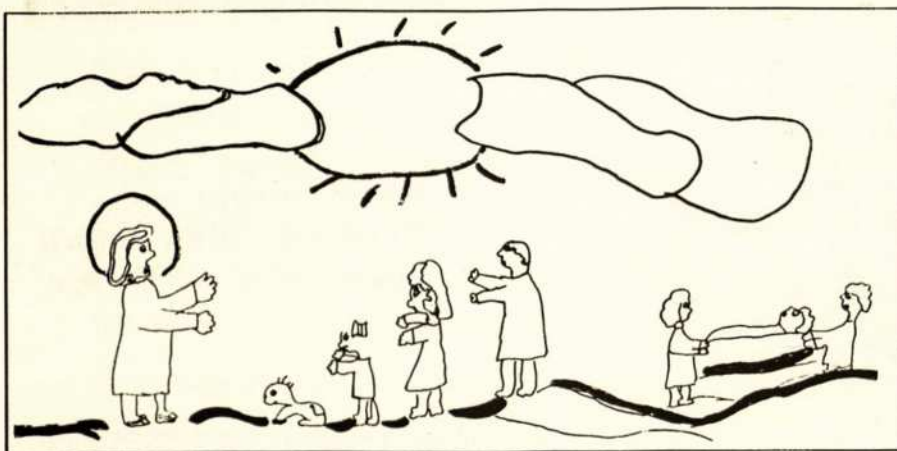
MIELAS DIEVE,

Kaip Tau yra? Ar smagu gyventi danguje? Ar yra daug angelų tenai?

Tu esi labai geras. Kaip Tu sukūrei pasaulį? Ar Tu gyveni ant debesio?

Ačiū už visa tai, ką mano šeima turi. Yra labai gerai, kad Tu čia esi. Aš Tave labai myliu!

Nuo Indrės Šelmytės

*Jėzus
padeda
žmonėms
piešė
Andrytė*

MIELAS DIEVE,

Aš tave labai myliu. Aš noriu užaugti labai gera. Ir noriu, kad mano tėvai būtų sveiki.

Ačiū, kad padarei pasaulį. Ačiū už mano mamą ir tėtį. Ačiū, kad sukūrei mane. Aš visą laiką apie Tave galvoju. Ir aš meldžiuosi. Aš turiu Tavo knygas.

Nuo Lianos Tamulaitytės.

MIELAS DIEVE,

Aš žinau, kad aš nesu gera visą laiką, bet aš bandau... Man viskas gerai. Kaip Tau sekasi danguje?

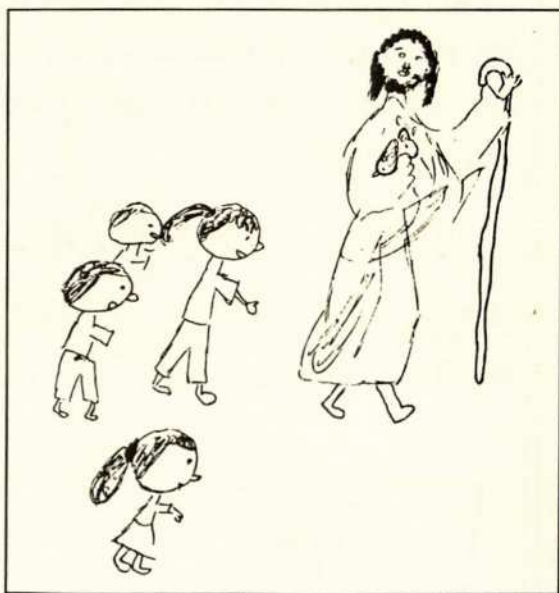
Aš einu į bažnyčią beveik kiekvieną sekmadienį. Man labai rūpi, kaip atrodo viskas danguje. Ar ten gražu?

Aš mokausi skambinti pianinu. Man patinka. Mano sesutė turėjo važiuoti į ligoninę, kur ją susiuvo. Kita sesutė Rima jau greit priims pirmą Komuniją.

*Aš Tave myliu!
Lidija Puterytė*

Aura

Rima Puterytė

MIELAS JĖZAU,

Kaip Tau sekasi? Man ne labai gerai. Aš niekad neparuošiu pamokų. Užmirštu savo knygas ir kitus dalykus. Kartais aš esu blogas ir neklausau mamos ar tėtės. Bet kartais aš esu geras — kaip vakar. Vakar aš gavau šuniuką — gyvą, nes buvau geras pas močiutę.

Šiandien mano pusbrolis atvažiuoja; jo vardas yra Robbie. Jis mane prižiūrės ir gal leis man neiti gulti iki dvylikos. Jis nemoka lietuviškai kalbėti.

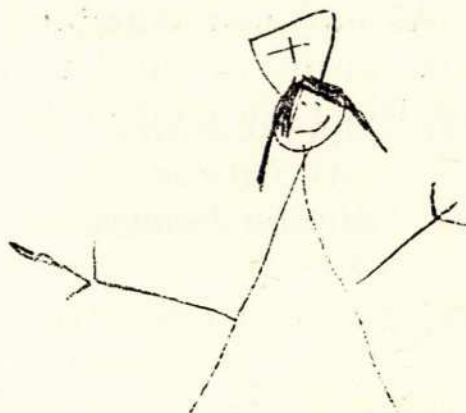
Tomas Zaleskis

KUO NORIU BŪTI KAI UŽAUGSIU

*Rašo V. Kudirkos mokyklos mokiniai
Kanados sostinėje Otavoje.*

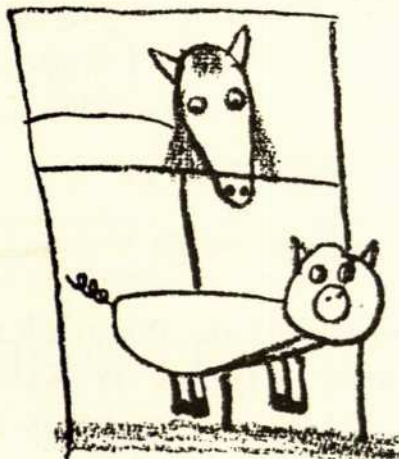
Mano močiutė buvo gail-
lestinga sesuo. Aš noriu
būti daktarė nes aš mėgs-
tu padėti žmonėm, kad
daugiau nesirgtų.

Micaela Mankowski, 6 m.

Aš noriu būti gaisrininkas, kada užaugsiu, nes aš
noriu išgelbėti žmones iš nelaimės.

Matukas Brikis, 5 m.

Aš dar nesu tikra, kas aš
noriu būti kada užaugsiu. Aš
mėgstu gyvulius. Aš mėgstu
važiuoti į kaimą, nes ten yra
tylu, nėra mašinų ir žmonių.

Jessica Mankowski, 8 m.

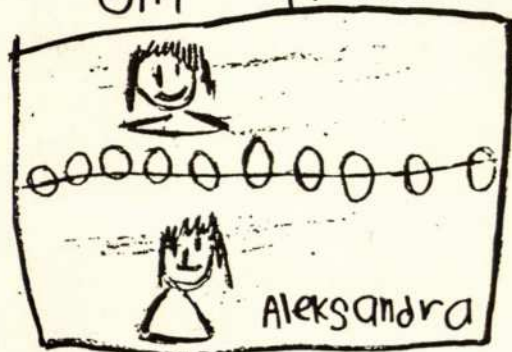
Aš labai gerai moku čiuožti. Aš noriu gauti auksinį
medalį ir būti geriausiu čiuožėju pasauly.

Kamilla Revie, 6 1/2 m.

KA MŪSŲ ŠEIMA MĖGSTA DARYTI

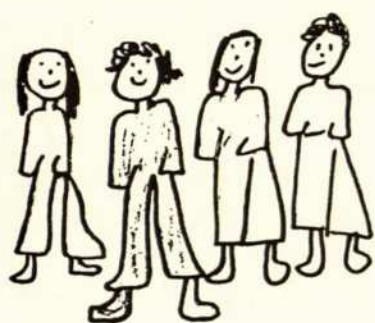
Šiuos piešinėlius nupiešė Lemonto Maironio mokyklos pirmo skyriaus mokiniai: Aleksandra Augaitytė, Andrea Rupinskaitė, Aleksa Janušaitė ir Paulius Elvikis.

Mēs mēgstamē
eiti praukti.

Andrea

Kai aš čiuožiū

Mums patinka žiūrėti
televiziją.

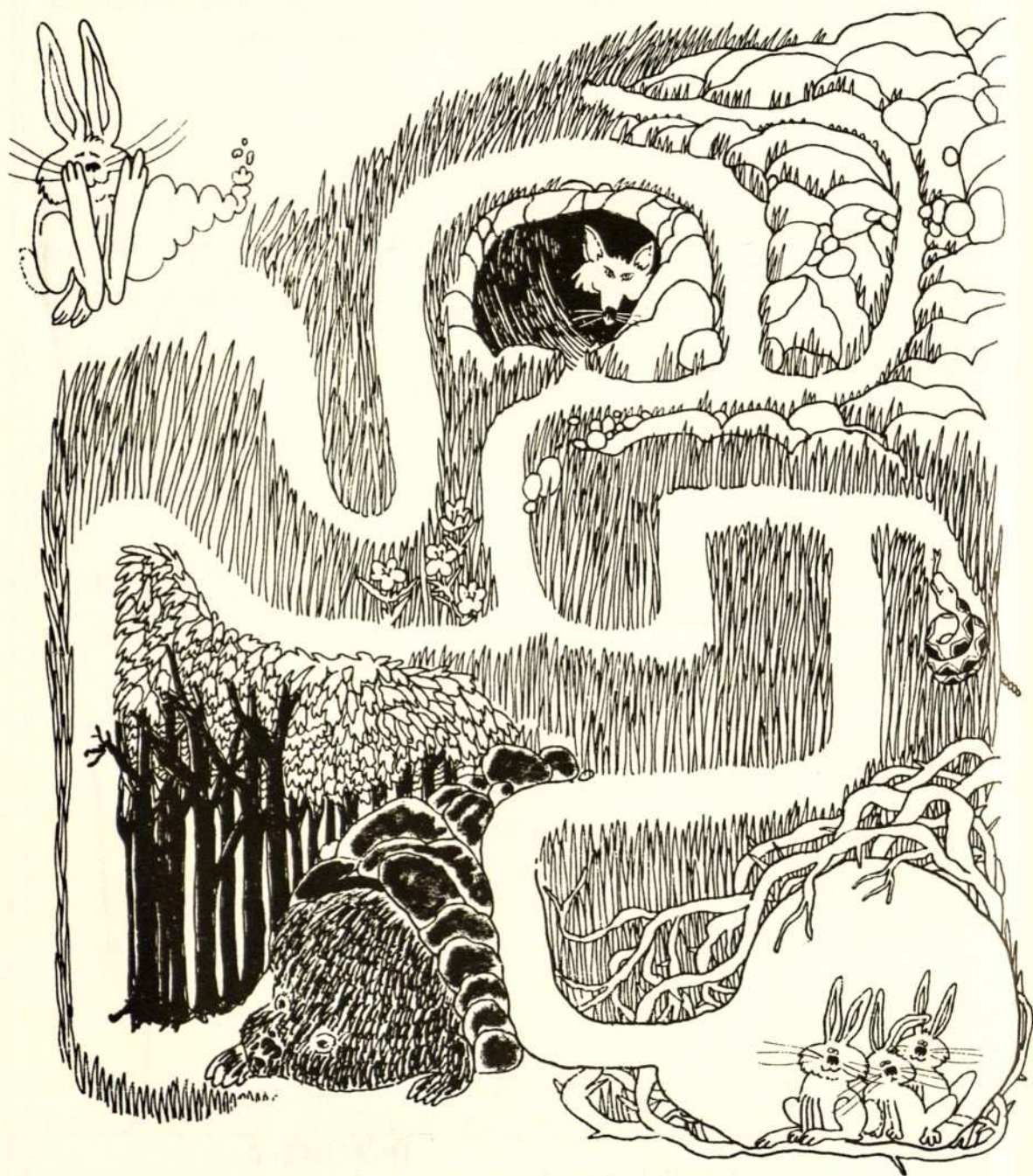

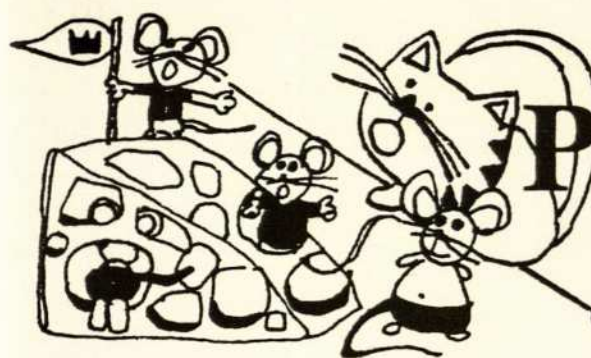
Paulius E.

Aleksa Janušaitė

Nuvesk kiškienę pas vaikus. Tik atsargiai, keli kiškių priešai gali ją išgasdinti arba pagauti.

PELYČIŲ JUOKAS

I vištų ūkį atėjo vargšas žmogus. Prašo šeimininką:

- Gal duotumėt ką užvalgyt?
- O gal nori čia dirbti?
- Ką reikai daryti?
- Darbas nesunkus. Kasdien surinksi kiaušinius. Ant kiaušinių užrašysi datą ir vištos vardą.
- Dirbau visokius darbus. Bet vištų sekretorius tai nebūsiu!..

* * *

Kiškienė skundžiasi kaimynei:

- Ką tik sakau savo kiškiukams, įeina per vieną ausį ir išeina per kitą.
- Per gerai išplovei jiems ausis!

* * *

Mama klausia Tomuką:

- Kodėl toks neramus? Ar sąžinė graužia?
- Graužia, bet ne sąžinė. Naujos kelnės!

* * *

Mažam miestely pavasarį buvo potvynis. Vanduo užliejo traukinio bėgius ir traukinys negalėjo važiuoti. Vienas keleivis ir sako miestelio gyventojui:

- Čia tikras Nojaus laikų tvanas.
- Kieno?
- Negi negirdėjot apie Nojų?
- Kad mes jau tris dienas jokių laikraščių negaunam...

* * *

Rūbų krautuvėje pardavėjas vis užmiega. Prižiūrėtojas klausia padėjėjo:

- Ką su juo daryti? Jis visą laiką miega.
- Perkelkim į naktinių skyrių. Apvilksim pižama ir padėsime iškabą: Mūsų pižamos puikios — kas tik užsivelka, tuoj užmiega!

Mrs. G. Meilus
4525 So Rockwell St
Chicago IL 60632

ALp 178
2ND CLASS POSTAGE
PAID AT
CHICAGO IL 60607
USPS 169-200

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

92-311184